

การบริหารจัดการเวลาเรียนตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” กับประสิทธิผล
ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 1
Instructional Time Management under the “Reduced Classroom
Time, Expanded Learning Opportunities” Policy and School
Effectiveness in Ratchaburi Primary Educational Service Area Office 1

อมรรัตน์ ธรรมประเสริฐ^{1*} ชวน ภารังกุล²

Amornrat Thumprasert^{1*} Chuan Parunggul²

¹นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง จังหวัดราชบุรี 70150 ประเทศไทย

¹Students in the Master of Education Program in Educational Administration,
Muban Chom Bueng Rajabhat University, Ratchaburi, 70000, Thailand

²สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง จังหวัดราชบุรี
70150 ประเทศไทย

²Program in Educational Administration, Muban Chom Bueng Rajabhat University,
Ratchaburi, 70000, Thailand

*Corresponding author's e-mail : Thumprasert2012@gmail.com

วันที่รับ : 25 มีนาคม 2568, วันที่แก้ไข : 8 มิถุนายน 2568, วันที่ตอบรับ : 9 มิถุนายน 2568

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการบริหารจัดการเวลาเรียนตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” 2) ศึกษาประสิทธิผลของสถานศึกษา และ 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการเวลาเรียนตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” กับประสิทธิผลของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 1 โดยมีกลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูวิชาการ จำนวน 244 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีความเชื่อมั่น .98 สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ผลการวิจัยพบว่า 1) การบริหารจัดการเวลาเรียนตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.72$, S.D. = 0.56) 2) ประสิทธิภาพของโรงเรียน ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.81$, S.D. = 0.41) และ 3) การบริหารจัดการเวลาเรียนตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผล

ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 ในระดับสูง โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ $r = .730$ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($p < .01$)

คำสำคัญ : การบริหารจัดการเวลาเรียน / ลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ / ประสิทธิภาพของสถานศึกษา

Abstract

This study aimed to 1) investigate instructional time management under the “Reduced Classroom Time, Expanded Learning Opportunities” policy; 2) evaluate school effectiveness; and 3) analyze the relationship between instructional time management under the policy and school effectiveness within the Ratchaburi Primary Educational Service Area Office 1. A quantitative approach was employed, with a questionnaire as the primary data collection instrument. The sample comprised 244 school directors and academic teachers. The instrument was a questionnaire using a five-point rating scale, with a reliability coefficient of .98. Data were analyzed using mean, standard deviation, and Pearson’s correlation coefficient.

The findings revealed that (1) instructional time management under the “Reduced Classroom Time, Expanded Learning Opportunities” policy was at the highest level overall ($\bar{X} = 4.72$, S.D. = 0.56), with all individual dimensions were also rated at the highest level; (2) overall school effectiveness was at the highest level ($\bar{X} = 4.81$, S.D. = 0.41); and (3) instructional time management under the policy was highly correlated with school effectiveness within the Ratchaburi Primary Educational Service Area Office 1 ($r = .73$), with statistical significance at the .01 level ($p < .01$).

Keywords : Instructional time management / “Reduced Classroom Time, Expanded Learning Opportunities” policy / School Effectiveness

บทนำ

ประเทศไทยให้ความสำคัญกับการจัดทำแผนการศึกษาแห่งชาติเพื่อเตรียมความพร้อมให้นักเรียนสู่การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 โดยเน้นการสร้างจิตสำนึกต่อโลก ความรู้พื้นฐานด้านอาชีพ พลเมือง สุขภาพ และสิ่งแวดล้อม พร้อมพัฒนาทักษะการเรียนรู้ นวัตกรรม สารสนเทศ การสื่อสาร และเทคโนโลยี ทั้งนี้ คุณลักษณะผู้เรียนตามมาตรฐานการศึกษาชาติ พ.ศ. 2561 ต้องเป็นผู้เรียนรู้ ผู้สร้างสรรค์นวัตกรรม และพลเมืองที่เข้มแข็ง เพื่อรักษาความเป็นไทยและแข่งขันในเวทีโลก พร้อมรับมือการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง (อรทัย รุ่งวชิรา, 2564)

การบริหารจัดการเวลาเรียนตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” มีความสำคัญ ได้แก่ 1) ปรับปรุงโครงสร้างและตารางเวลาเรียนให้เหมาะสมทั้งในและนอกห้องเรียนเพื่อตอบสนองความต้องการของนักเรียน 2) ส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเองโดยลดเวลาเรียนภาควิชาการ และเพิ่มโอกาสเรียนรู้จากการปฏิบัติจริงและการทำงานเป็นทีม 3) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนและผู้ปกครอง โดยประชุมร่วมกับผู้บริหาร ครู และผู้นำชุมชนเพื่อวางแผนและสนับสนุนการดำเนินงาน ทั้งการอบรม อุปกรณ์การเรียน และนำปราชญ์ชุมชนมาเสริมสร้างการเรียนรู้ (ธีระวัฒน์ มอนโธสง, 2563)

ประสิทธิผลของสถานศึกษามีความสำคัญต่อคุณภาพการศึกษา ได้แก่ 1) การยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2) การพัฒนาทัศนคติและเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้และการดำเนินชีวิต 3) การเสริมศักยภาพการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในและภายนอกองค์กร และ 4) ความสามารถในการจัดการและแก้ไขปัญหาภายในสถานศึกษา โดยจากการศึกษาของปฐวี อ่ำศรี (2566) พบว่า การบริหารงานวิชาการด้านงบประมาณมีความสัมพันธ์สูงที่สุดกับประสิทธิผลของสถานศึกษา และเสนอแนะให้สถานศึกษาพัฒนาหลักสูตร สื่อการเรียนการสอน และจัดกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง โดยผู้บริหารควรให้คำปรึกษา และวางแผนใช้งบประมาณให้สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติราชการประจำปี

นโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” มีความสำคัญต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาในหลายด้าน ได้แก่ 1) ส่งเสริมให้นักเรียนเรียนรู้เชิงลึกผ่านการปฏิบัติจริง พัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์และแก้ปัญหา 2) เอื้อให้สถานศึกษาออกแบบกิจกรรมที่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียน 3) ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพการสอนของครู 4) เปิดโอกาสให้ชุมชน ผู้ปกครอง และหน่วยงานภายนอกร่วมมือออกแบบและจัดกิจกรรม และ 5) สร้างบรรยากาศการเรียนรู้อย่างมีความสุข ทั้งนี้ ธีระพงษ์ สมเขาใหญ่ (2565) เสนอว่า สถานศึกษาควรสนับสนุนการพัฒนาบุคลากร จัดสรรงบประมาณ ส่งเสริมการมีส่วนร่วม

กำหนดตัวชี้วัดความสำเร็จ สร้างความตระหนัก ออกแบบโครงสร้างเวลาเรียนและกิจกรรม รวมถึงติดตามประเมินผลอย่างต่อเนื่อง เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพของสถานศึกษาต่อไป

ปัญหาการบริหารจัดการเวลาเรียนตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ประกอบด้วย 1) ความไม่พร้อมของสถานศึกษา ทั้งงบประมาณ อุปกรณ์ และความรู้ของครูในการออกแบบกิจกรรม 2) การจัดสรรเวลาเรียนไม่สมดุล ตารางเรียนไม่ยืดหยุ่น พอรรรับการเรียนทั้งในและนอกห้องเรียน 3) การจัดกิจกรรมบางแห่งทำเพียงตามนโยบาย แต่ขาดคุณภาพ และเพิ่มภาระงานให้ครู 4) ผู้ปกครองและชุมชนยังไม่เข้าใจวัตถุประสงค์ของนโยบาย และบางส่วนมองว่าเป็นการลดคุณภาพการศึกษา ขาดความร่วมมือจากองค์กรท้องถิ่น 5) การสื่อสารระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครองไม่เพียงพอ ทำให้เกิดความเข้าใจคลาดเคลื่อนต่อแนวทางการเรียนรู้ 6) ความแตกต่างระหว่างโรงเรียนในเมืองและชนบท ในการจัดหางบประมาณ โดยปิยะพงษ์ กลางจอหอ (2565) ระบุว่า ปัญหาด้านการเตรียมบุคลากรในการปฏิบัติตามนโยบายนี้ถือเป็นอุปสรรคสำคัญที่สุดในการจัดการเรียนรู้

ทั้งนี้ ปัญหาประสิทธิภาพของสถานศึกษาเกิดจากหลายปัจจัย ได้แก่ คุณภาพการสอน การบริหารจัดการ ทรัพยากร และสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ ซึ่งการแก้ไขปัญหาต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกฝ่าย ทั้งสถานศึกษา ครู นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน โดยจิราภรณ์ พงษ์พิง (2565) แนะนำให้สถานศึกษาสนับสนุนการตรวจสอบติดตามความก้าวหน้าของนักเรียนด้วยการจัดหาเทคโนโลยีและทรัพยากรสำหรับการประเมินผล รวมถึงการกระจายภาระงานเพื่อให้ครูมีเวลาติดตามพัฒนาการของนักเรียน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาระดับการบริหารจัดการเวลาเรียนของผู้บริหารและครูวิชาการตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาราชบุรี เขต 1 เพื่อให้ได้แนวทางส่งเสริมความเข้าใจและการมีส่วนร่วมในการนำนโยบายไปปฏิบัติ รวมถึงเป็นแนวทางในการนิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมินผล ได้อย่างเหมาะสมทั้งด้านวิชาการและการปฏิบัติ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการบริหารจัดการเวลาเรียนตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 1
2. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 1

3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการเวลาเรียนตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” กับประสิทธิผลของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 1

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ สถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดราชบุรี เขต 1 จำนวน 177 โรงเรียน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ สถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดราชบุรี เขต 1 จำนวน 122 โรงเรียน ซึ่งกำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้สูตรของเครซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan (1970) อ้างใน บุญชม ศรีสะอาด, (2560) และใช้การสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple random sampling) เพื่อให้ได้มาซึ่งสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการตอบแบบสอบถาม ทั้งนี้ผู้วิจัยกำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) สถานศึกษาละ 2 คน เป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 1 คน และครูวิชาการ จำนวน 1 คน รวมผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 244 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น คือ การบริหารจัดการเวลาเรียนตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 1 ประกอบด้วย 1) การบริหารจัดการหลักสูตร ได้แก่ การจัดโครงสร้างเวลาเรียนและตารางเรียน 2) การออกแบบกิจกรรมลดเวลาเรียน โดยออกแบบกิจกรรมที่เชื่อมโยงหลักสูตรตามเงื่อนไขโครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษา และสนับสนุนการเรียนรู้ตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” และ 3) การส่งเสริมกิจกรรมเพิ่มเวลารู้ (4H) ครอบคลุมกิจกรรมพัฒนาสมอง (Head) จิตใจ (Heart) ทักษะการปฏิบัติ (Hand) และสุขภาพ (Health)

2.2 ตัวแปรตาม คือ ประสิทธิภาพของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 1 ประกอบด้วย 1) ความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง 2) ความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติทางบวก 3) ความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียน และ 4) ความสามารถในการแก้ปัญหาในโรงเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงบรรยาย โดยใช้ผู้บริหารและครูวิชาการในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 1 เป็นหน่วยวิเคราะห์

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วย ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการเวลาเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาและครูวิชาการตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 1 และ ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 1 แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) ตามมาตราส่วนประมาณค่าของลิเคิร์ท (Five-point Likert scale อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด, 2560) ประกอบด้วย มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยแบบสอบถามมีค่าความเชื่อมั่นที่ตรวจสอบด้วยสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha) เท่ากับ .98 ซึ่งอยู่ในระดับสูงมาก

2. การเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 ขออนุญาตจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึงถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 1 เพื่อขออนุญาตและขอความร่วมมือให้ผู้บริหารสถานศึกษาและครูวิชาการที่อยู่ในสังกัดตอบแบบสอบถาม

2.2 แจกแบบสอบถามให้ผู้บริหารสถานศึกษาและครูวิชาการ

2.3 เก็บรวบรวมแบบสอบถามกลับคืนด้วยตนเอง จากแบบสอบถามที่แจกจ่าย จำนวน 244 ฉบับ ได้รับกลับคืน จำนวน 244 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 วิเคราะห์ระดับการบริหารจัดการเวลาเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาและครูวิชาการตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” กับประสิทธิผลของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 1 ใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) สำหรับแบบสอบถามตอนที่ 1 และตอนที่ 2 โดยนำค่าเฉลี่ยของน้ำหนักที่ได้มาเทียบกับเกณฑ์ตามแนวคิดของเบสท์ และคานัน (Best & Kahn, 2006, 330-331 อ้างใน ธาณินทร์ ศิลป์จารุ, 2560)

3.2 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการบริหารจัดการเวลาเรียนตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” กับประสิทธิผลของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษาประมณศึกษาราชบุรี เขต 1 โดยใช้การวิเคราะห์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's product moment correlation coefficient อ้างใน ชูศรี วงศ์รัตน์, 2564)

ผลการวิจัย

1. การบริหารจัดการเวลาเรียนตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประมณศึกษาราชบุรี เขต 1 ดังรายละเอียดในตารางที่ 1 - 4

ตารางที่ 1 การบริหารจัดการเวลาเรียนตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประมณศึกษาราชบุรี เขต 1

การบริหารจัดการเวลาเรียนตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้”	n=244		ระดับ	อันดับ
	$\bar{X}$	S.D.		
1. ด้านการบริหารจัดการหลักสูตร	4.72	0.57	มากที่สุด	2
2. ด้านการออกแบบกิจกรรมลดเวลาเรียน	4.67	0.64	มากที่สุด	3
3. ด้านการส่งเสริมกิจกรรมเพิ่มเวลารู้ (4H)	4.77	0.45	มากที่สุด	1
เฉลี่ยรวม	4.72	0.56	มากที่สุด	

จากตารางที่ 1 พบว่า โดยภาพรวมการบริหารจัดการเวลาเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาและครูวิชาการตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประมณศึกษาราชบุรี เขต 1 อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.72$, S.D. = 0.56) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ 1) ด้านการส่งเสริมกิจกรรมเพิ่มเวลารู้ ($\bar{X} = 4.77$, S.D. = 0.45) 2) ด้านการบริหารจัดการหลักสูตร ($\bar{X} = 4.72$, S.D. = 0.57) และ 3) ด้านการออกแบบกิจกรรมลดเวลาเรียน ($\bar{X} = 4.67$, S.D. = 0.64)

ตารางที่ 2 ด้านการบริหารจัดการหลักสูตร

ด้านการบริหารจัดการหลักสูตร	n=244		ระดับ	อันดับ
	$\bar{X}$	S.D.		
1. โครงสร้างเวลาเรียน	4.67	0.56	มากที่สุด	2
2. การจัดตารางเรียน	4.76	0.58	มากที่สุด	1
เฉลี่ยรวม	4.72	0.57	มากที่สุด	

จากตารางที่ 2 พบว่า โดยภาพรวมด้านการบริหารจัดการหลักสูตรอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.72$, S.D. = 0.57) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้านโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ 1) การจัดตารางเรียน ($\bar{X} = 4.76$, S.D. = 0.58) และ 2) โครงสร้างเวลาเรียน ($\bar{X} = 4.67$, S.D. = 0.56)

ตารางที่ 3 ด้านการออกแบบกิจกรรมลดเวลาเรียน

ด้านการออกแบบกิจกรรมลดเวลาเรียน	n=244		ระดับ	อันดับ
	$\bar{X}$	S.D.		
1. การออกแบบกิจกรรมที่เชื่อมโยงกับหลักสูตร	4.64	0.69	มากที่สุด	2
2. เงื่อนไขการจัดโครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษาและการจัดการเรียนรู้	4.62	0.67	มากที่สุด	3
3. การเรียนรู้ตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้”	4.75	0.69	มากที่สุด	1
เฉลี่ยรวม	4.67	0.64	มากที่สุด	

จากตารางที่ 3 พบว่า โดยภาพรวมด้านการออกแบบกิจกรรมลดเวลาเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.67$, S.D. = 0.64) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้านโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ 1) การเรียนรู้ตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ($\bar{X} = 4.75$, S.D. = 0.69) 2) การออกแบบกิจกรรมที่เชื่อมโยงกับหลักสูตร ($\bar{X} = 4.64$, S.D. = 0.69) และ 3) เงื่อนไขการจัดโครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษาและการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.62$, S.D. = 0.67)

ตารางที่ 4 ด้านการส่งเสริมกิจกรรมเพิ่มเวลารู้ (4H)

ด้านการส่งเสริมกิจกรรมเพิ่มเวลารู้ (4H)	n=244		ระดับ	อันดับ
	$\bar{X}$	S.D.		
1. กิจกรรมพัฒนาสมอง (Head)	4.73	0.48	มากที่สุด	3
2. กิจกรรมพัฒนาจิตใจ (Heart)	4.80	0.44	มากที่สุด	1
3. กิจกรรมพัฒนาทักษะการปฏิบัติ (Hand)	4.76	0.47	มากที่สุด	2
4. กิจกรรมพัฒนาสุขภาพ (Health)	4.80	0.42	มากที่สุด	1
เฉลี่ยรวม	4.77	0.45	มากที่สุด	

จากตารางที่ 4 พบว่า โดยภาพรวมด้านการส่งเสริมกิจกรรมเพิ่มเวลารู้ (4H) อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.77$, S.D. = 0.45) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้านโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ 1) กิจกรรมพัฒนาจิตใจ (Heart) ($\bar{X} = 4.80$, S.D. = 0.44) และ กิจกรรมพัฒนาสุขภาพ (Health) ($\bar{X} = 4.80$, S.D. = 0.42) 2) กิจกรรมพัฒนาทักษะการปฏิบัติ (Hand) ($\bar{X} = 4.76$, S.D. = 0.47) และ 3) กิจกรรมพัฒนาสมอง (Head) ($\bar{X} = 4.73$, S.D. = 0.48)

2. ประสิทธิภาพของโรงเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาราชบุรี เขต 1 ดังรายละเอียดในตารางที่ 2

ตารางที่ 5 สรุปผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาราชบุรี เขต 1

ประสิทธิภาพของโรงเรียน	n=244		ระดับ	อันดับ
	$\bar{X}$	S.D.		
1. ความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง	4.78	0.46	มากที่สุด	3
2. ความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติทางบวก	4.81	0.40	มากที่สุด	2
3. ความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียน	4.81	0.41	มากที่สุด	2
4. ความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน	4.85	0.36	มากที่สุด	1
เฉลี่ยรวม	4.81	0.41	มากที่สุด	

จากตารางที่ 5 พบว่า โดยภาพรวมประสิทธิภาพของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 1 อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.81$, S.D. = 0.41) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้านโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ 1) ความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน ($\bar{X} = 4.85$, S.D. = 0.36) 2) ความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียน ($\bar{X} = 4.81$, S.D. = 0.41) และ ความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติทางบวก ($\bar{X} = 4.81$, S.D. = 0.40) และ 3) ความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ($\bar{X} = 4.78$, S.D. = 0.46)

3. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการเวลาเรียนตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” กับประสิทธิภาพของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ประณตศึกษาราชบุรี เขต 1 โดยการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's correlation coefficient) ผลการวิเคราะห์ดังรายละเอียดในตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการเวลาเรียนตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” กับประสิทธิผลของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ราชบุรี เขต 1

ตัวแปร	X	X1	X2	X3	Y	Y1	Y2	Y3	Y4
X	1.00								
X1	0.868	1.00							
X2	0.856	0.610	1.00						
X3	0.792	0.521	0.543	1.00					
Y	0.730	0.467	0.532	0.901	1.00				
Y1	0.661	0.459	0.452	0.806	0.855	1.00			
Y2	0.691	0.411	0.504	0.896	0.939	0.696	1.00		
Y3	0.700	0.465	0.516	0.836	0.960	0.720	0.940	1.00	
Y4	0.622	0.374	0.484	0.765	0.920	0.686	0.829	0.880	1.00

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 6 พบว่า ตัวแปรการบริหารจัดการเวลาเรียนตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” (X) มีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับสูงกับประสิทธิผลของสถานศึกษา (Y) ($r = .730$) ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัย โดยเฉพาะในมิติปัจจัยย่อยของประสิทธิผลสถานศึกษา พบว่า X มีความสัมพันธ์สูงกับทุกด้าน ได้แก่ กิจกรรมพัฒนาสมอง (Y1), จิตใจ (Y2), ทักษะปฏิบัติ (Y3), และสุขภาพ (Y4) โดยมีค่า r อยู่ในช่วง .622 - .700 เมื่อพิจารณาตัวแปรย่อยของการบริหารจัดการเวลาเรียน พบว่า 1) กิจกรรมเพิ่มเวลารู้ (4H) (X3) มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลสถานศึกษาในระดับสูงมาก ($r = .901$) บ่งชี้ว่าการจัดกิจกรรมที่หลากหลายและเน้นพัฒนาผู้เรียนรอบด้านมีผลโดยตรงต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา 2) การออกแบบกิจกรรมลดเวลาเรียน (X2) มีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง ($r = .532$) โดยส่งผลต่อการเสริมสร้างประสิทธิผลได้อย่างมีนัยสำคัญ และ 3) การบริหารจัดการหลักสูตร (X1) มีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง ($r = .467$) ซึ่งสะท้อนว่าการจัดทำหรือปรับหลักสูตรอย่างเดียวอาจยังไม่เพียงพอหากไม่มีการดำเนินการด้านกิจกรรมเสริมที่มีประสิทธิภาพร่วมด้วย

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาการบริหารจัดการเวลาเรียนตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” กับประสิทธิผลของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 1 มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการบริหารจัดการเวลาเรียนตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” 2) ศึกษาประสิทธิผลของสถานศึกษา และ 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการเวลาเรียนตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” กับประสิทธิผลของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 1 กลุ่มตัวอย่าง คือ โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 1 จำนวน 122 โรงเรียน โดยมีผู้ตอบแบบสอบถามโรงเรียนละ 2 คน ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา 1 คน และครูวิชาการ 1 คน รวมจำนวน 244 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีค่าความเชื่อมั่น .98 สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน มีผลการวิจัยดังนี้

1. การบริหารจัดการเวลาเรียนตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 1 ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.72$, S.D. = 0.56) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ 1) ด้านการส่งเสริมกิจกรรมเพิ่มเวลารู้ ($\bar{X} = 4.77$, S.D. = 0.45) 2) ด้านการบริหารจัดการหลักสูตร ($\bar{X} = 4.72$, S.D. = 0.57) และ 3) ด้านการออกแบบกิจกรรมลดเวลาเรียน ($\bar{X} = 4.67$, S.D. = 0.64)

2. ประสิทธิผลของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 1 ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ 1) ความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน ($\bar{X} = 4.85$, S.D. = 0.36) 2) ความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียน ($\bar{X} = 4.81$, S.D. = 0.41) และ ความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติทางบวก ($\bar{X} = 4.81$, S.D. = 0.40) และ 3) ความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ($\bar{X} = 4.78$, S.D. = 0.46)

3. การบริหารจัดการเวลาเรียนตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” กับประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 1 มีความสัมพันธ์กันในระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผลการวิจัย

1. การบริหารจัดการเวลาเรียนตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.72$, S.D. = 0.56) สะท้อนให้เห็นถึงความสำเร็จในการนำแนวคิดการเรียนรู้แบบองค์รวม (Holistic learning) และการพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 มาใช้ในการจัดกระบวนการเรียนรู้แนวทาง “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” มีรากฐานจากแนวคิด Active Learning และ Constructivism ซึ่งเชื่อว่า “ผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยตนเองผ่านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่หลากหลาย” (Piaget, Vygotsky) การลดเวลาเรียนภาคทฤษฎี และเพิ่มเวลาสำหรับกิจกรรมลงมือปฏิบัติจริง จึงส่งเสริมให้เกิดทักษะกระบวนการเรียนรู้ (Learning process skills) และทักษะชีวิต (Life skills) อันจำเป็นต่อการอยู่ร่วมในสังคมศตวรรษที่ 21 โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การจัดกิจกรรมในรูปแบบ 4H (Head, Heart, Hand, Health) ซึ่งเป็นกรอบแนวคิดที่เน้นการพัฒนาผู้เรียนในมิติต่าง ๆ อย่างสมดุล 1) Head : ส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญา กระบวนการคิด วิเคราะห์ และการแก้ปัญหา 2) Heart : พัฒนาจิตใจ คุณธรรม จริยธรรม และทักษะสังคม เช่น ความมีน้ำใจ การทำงานร่วมกับผู้อื่น 3) Hand : เสริมสร้างทักษะปฏิบัติจริง ฝึกการลงมือทำ สร้างนวัตกรรม และทักษะอาชีพ และ 4) Health : ดูแลสุขภาพกายและใจ ส่งเสริมวิถีชีวิตที่สมดุลและการมีสุขภาวะที่ดี แนวคิด 4H สอดคล้องกับแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่เน้น Whole Child Approach ซึ่งเสนอโดยองค์การ OECD และ UNICEF ว่า การพัฒนาคุณภาพการศึกษาในยุคใหม่ควรคำนึงถึงการพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านปัญญา อารมณ์ ร่างกาย และสังคม ไม่ใช่เฉพาะทักษะทางวิชาการเท่านั้น ผลการศึกษายังสอดคล้องกับงานวิจัยของสิริพร มงคล (2563) ซึ่งพบว่า การใช้ การสอนแบบโครงงาน (Project-based Learning) ในกิจกรรมลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ ทำให้ผู้เรียนมีความสุขในการเรียน ได้พัฒนาทักษะการทำงานร่วมกัน มีความรับผิดชอบต่อสังคม และพัฒนาทักษะที่ตอบสนองความต้องการของตนเองและชุมชนอย่างแท้จริง ในภาพรวมผลการบริหารจัดการเวลาเรียนตามนโยบายนี้จึงสะท้อนความสำเร็จของการนำแนวคิดการเรียนรู้แบบเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Learner-centered learning) ร่วมกับกรอบแนวคิด 4H

มาใช้ในบริบทของการจัดการศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาราชบุรี เขต 1 ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ประสิทธิภาพของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาราชบุรี เขต 1 ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.81$, S.D. = 0.41) ซึ่งสะท้อนถึงภาวะผู้นำและวัฒนธรรมองค์กรที่เข้มแข็งของผู้บริหารและครูวิชาการ ในพื้นที่ดังกล่าว ซึ่งให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการสถานศึกษา การพัฒนาครู การปรับหลักสูตร สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และการมีส่วนร่วมจากทุกภาค ส่วนอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับงานวิจัยของจิตติ คุุกระสังข์ (2566) ที่ศึกษาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ซึ่งพบว่าภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์และ ประสิทธิภาพของสถานศึกษามีความสัมพันธ์ในระดับสูง โดยภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ ประกอบด้วย ผู้นำของผู้นำ ผู้นำการเรียนรู้แบบทีม ความคิดสร้างสรรค์ และการมุ่งผลสัมฤทธิ์ ของงาน นอกจากนี้ งานวิจัยของสุนันทา อุ่นใจ (2564) ที่ศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของ ภาวะผู้นำเชิงการเปลี่ยนแปลง (Transformational leadership) ในสถานศึกษาสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 5 พบว่าผู้นำที่มีภาวะเชิง การเปลี่ยนแปลงส่งผลโดยตรงต่อประสิทธิภาพของสถานศึกษาผ่านการส่งเสริมการมีส่วน ร่วมของครูและผู้ปกครอง รวมถึงการจัดสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ ซึ่ง สอดคล้องกับผลการศึกษาของสถานศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 1 ที่ให้ความสำคัญ กับการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับชุมชนและหน่วยงานภายนอก ทั้งนี้ การบริหาร จัดการที่มุ่งเน้นการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า การพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง และการเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วม ถือเป็นปัจจัยที่หนุนเสริมให้สถานศึกษา มีประสิทธิภาพสูง ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการบริหารสถานศึกษาที่เน้นการมีส่วนร่วมและ ความยั่งยืนในระบบการศึกษา (Fullan, 2016; Leithwood et al., 2020)

3. การบริหารจัดการเวลาเรียนตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” มี ความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาราชบุรี เขต 1 ในระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้อง กับสมมติฐานที่ว่า การบริหารจัดการเวลาเรียนตามนโยบายดังกล่าวส่งผลโดยตรงต่อ ประสิทธิภาพของสถานศึกษา สาเหตุหนึ่งเป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษาและครูวิชาการได้ ร่วมกันจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีการพัฒนาและปรับปรุงแนว ทางการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง ผ่านการพัฒนาวิธีการสอนและจัดกิจกรรมต่าง ๆ รวมถึงการให้เวลาและการฝึกอบรมความรู้เพิ่มเติมแก่ครูผู้สอนและบุคลากร เพื่อเตรียม

ความพร้อมในการจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับนโยบายดังกล่าว นอกจากนี้ยังมีการสนับสนุนทรัพยากรและงบประมาณสำหรับกิจกรรมเสริมตามความต้องการของผู้เรียน ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับงานวิจัยของพาทอลล์ คูเปอร์ และอัลเลน (Patall, Cooper, and Allen, 2020) ซึ่งพบว่าการบริหารจัดการเวลาเรียนอย่างมีประสิทธิภาพส่งผลเชิงบวกต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในระดับประถมศึกษา เช่นเดียวกับฮอลลิ่งเจอร์ (Hallinger, 2021) ที่เน้นบทบาทสำคัญของผู้บริหารและการบริหารงานวิชาการในการส่งเสริมประสิทธิภาพของสถานศึกษา โดยผ่านการจัดการเวลาเรียนและสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ รวมทั้งงานของดาร์ลิง-แฮมมอนด์ เฮเลอร์ และกาดเนอร์ (Darling-Hammond, Hyler and Gardner, 2019) ที่ระบุว่าการพัฒนาศักยภาพครูช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการจัดกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและการบริหารเวลาเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ ปูรวี อัครี (2566) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการกับประสิทธิภาพของสถานศึกษาในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1 พบว่าการบริหารงานวิชาการมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับประสิทธิภาพของสถานศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งอาจเป็นเพราะการบริหารงานวิชาการเป็นกระบวนการสำคัญในการจัดการศึกษาที่ครอบคลุมตั้งแต่การกำหนดนโยบาย การวางแผน การพัฒนาการเรียนการสอน จนถึงการประเมินผล เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของหลักสูตรและการศึกษาโดยรวม นอกจากนี้ยังแสดงถึงประสิทธิภาพของผู้บริหารที่สามารถนำความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์มาใช้ในการจัดการให้บุคลากรปฏิบัติงานได้ตามเป้าหมายที่วางไว้

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. การวิเคราะห์และพัฒนาหลักสูตรตามบริบทโรงเรียน ใช้ผลวิจัยในการวิเคราะห์ปัญหาและสำรวจความต้องการของโรงเรียนเพื่อปรับปรุงหลักสูตร ระบบเวลาเรียน และประสิทธิภาพของสถานศึกษาให้เหมาะสมกับบริบทจริง
2. การพัฒนาครูและการบริหารทรัพยากร พัฒนาครูให้มีความรู้และทักษะที่สอดคล้องกับหลักสูตร พร้อมสนับสนุนทรัพยากร เช่น สื่อการเรียน เทคโนโลยี และบุคลากร เพื่อส่งเสริมคุณภาพการศึกษาและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้
3. การติดตามผลและการบริหารหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ จัดระบบติดตามและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้ข้อมูลเชิงประจักษ์ เพื่อให้ครู นักเรียน และผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรและยกระดับคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยในครั้งต่อไป

1. การวิจัยรูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาทัศนคติทางบวกของนักเรียน ควรดำเนินการวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อพัฒนารูปแบบการสอนที่ช่วยส่งเสริมทัศนคติทางบวกของนักเรียนในโรงเรียน
2. การออกแบบนวัตกรรมและการแก้ปัญหาการเรียนการสอน ควรศึกษาการออกแบบและสร้างนวัตกรรมเพื่อช่วยครูแก้ปัญหาการเรียนการสอนในชั้นเรียน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
3. การวิจัยปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน ควรศึกษาตัวแปรต่าง ๆ เช่น ภาวะผู้นำ พฤติกรรมของผู้บริหาร และแรงจูงใจของครู ที่มีผลต่อคุณภาพและประสิทธิภาพของสถานศึกษา

เอกสารอ้างอิง

- จิตติ คู่กระสังข์. (2566). ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ร้อยเอ็ด เขต 2. *วารสารวิจัยมหาวิทยาลัยเวสเทิร์น มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 9(1), 15.
- จิราภรณ์ พงษ์พัง. (2565). วัฒนธรรมองค์การกับประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต 2 [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยศิลปากร].
- ชูศรี วงศ์รัตน์. (2564). *เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย*. อมรการพิมพ์.
- ธานินทร์ ศิลป์จารุ. (2560). *การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS และ AMOS (พิมพ์ครั้งที่ 15)*. บิซิเนสอาร์แอนด์ดี.
- ธีระพงษ์ สมเขาใหญ่. (2565). การพัฒนารูปแบบการจัดการการเรียนรู้ “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ที่มีคุณภาพ. *วารสารศิลปการจัดการ*, 6(5), 1115.
- ธีระวัฒน์ มอนโงสง. (2563). การมีส่วนร่วมของชุมชนในการนํานโยบายลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ไปสู่การปฏิบัติของโรงเรียนนําร่องสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1. *วารสารบัณฑิตศึกษาเกษตรปริทรรศน์*, 5(1), 31.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). *การวิจัยเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 10 ฉบับปรับปรุง). สุวีริยาสาส์น.

- ปฐวี อำศรี. (2566). ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการกับประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1. *วารสารพุทธปรัชญาวิวัฒน์*, 7(2), 326–337.
- ปิยะพงษ์ กลางจอหอ. (2565). การศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารหลักสูตรในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามนโยบาย "ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้" ในโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1. *วารสารอิเล็กทรอนิกส์ทางการศึกษา*, 17(1).
- สิริพร มงคล. (2563). การพัฒนากิจกรรมลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้โดยใช้รูปแบบการสอนแบบโครงงานกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา].
- สุนันทา อุ่นใจ. (2564). บทบาทของภาวะผู้นำเชิงการเปลี่ยนแปลงที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 5 [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยขอนแก่น].
- อรทัย รุ่งชिरา. (2564). การจัดการเรียนรู้ในโลกยุคใหม่เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะคนยุคใหม่. *วารสารครุทรรศน์ (ออนไลน์)*, 1(1), 97.
- Best, J. W., & Kahn, J. V. (2006). *Research in education* (10th ed.). Pearson.
- Darling-Hammond, L., Hyler, M. E., & Gardner, M. (2019). *Effective teacher professional development*. Learning Policy Institute. <https://learningpolicyinstitute.org/product/effective-teacher-professional-development-report>
- Fullan, M. (2016). *The new meaning of educational change* (5th ed.). Teachers College Press.
- Hallinger, P. (2021). Leading educational change: Reflections on the practice of instructional leadership. *Educational Management Administration & Leadership*, 49(1), 5–25. <https://doi.org/10.1177/1741143220972307>
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607–610.

- Leithwood, K., Harris, A., & Hopkins, D. (2020). Seven strong claims about successful school leadership revisited. *School Leadership & Management*, 40(1), 5–22. <https://doi.org/10.1080/13632434.2019.1596077>
- Likert, R., & Jane, L. (1976). *New way management conflict*. McGraw-Hill.
- Patall, E. A., Cooper, H., & Allen, A. B. (2020). Extending instructional time: A meta-analysis of meta-analyses. *Review of Educational Research*, 90(5), 635–665. <https://doi.org/10.3102/0034654320936161>
- Piaget, J. (1952). *The origins of intelligence in children*. International Universities Press.
- Vygotsky, L. S. (1978). *Mind in society: The development of higher psychological processes*. Harvard University Press.